

הארץ לנצח, יוציאים

"את התפקידים מבצעים בחום ובשכונע פנימי עמוק אריה צ'רנו
יוסי עיני, ואילו יונתן מילר מגלה בתן רב את תפקיד המנהה... רוני
גפני בימים שעדרונות ובתשומת לב לפוטרים הקטנים, עם המושיקה
תקופתיות הנוטטלגית שערוך יורם ורתם".
שי בר יעקוב, ידיעות אחרונות

"הטקסט נפלא, הדמויות כבשות... צ'רנו משחק מעולה ועיניו כרמייל
רציני, נחרץ וטראי... דרמה חזקה ומרגשת, סאטירה פוליטית
מצלצת". סיון שדמן, עכבר העיר און-ליין

"...מגיאות להציג כל המתחמות. במני מסוגן ורומנטש מיאוד של
רוני גפני, עם קצב אויריה ועיצוב תיאטרלי מעולה ומרשים של שני
חטיפושים, שניהם ביחד וכל אחד בלבד...
מי שמעוני בתיאטרון אחר' במבנה החביב-יצירתי - זה המקום".
בן עמי פינגלנד, מדור ראשון

"אריה צ'רנו, אנושי וחם... יוסי עיני, האב השכל, מבצעים את
תפקידיהם ברוב רגש". מיכאל הנדלזך, הארץ

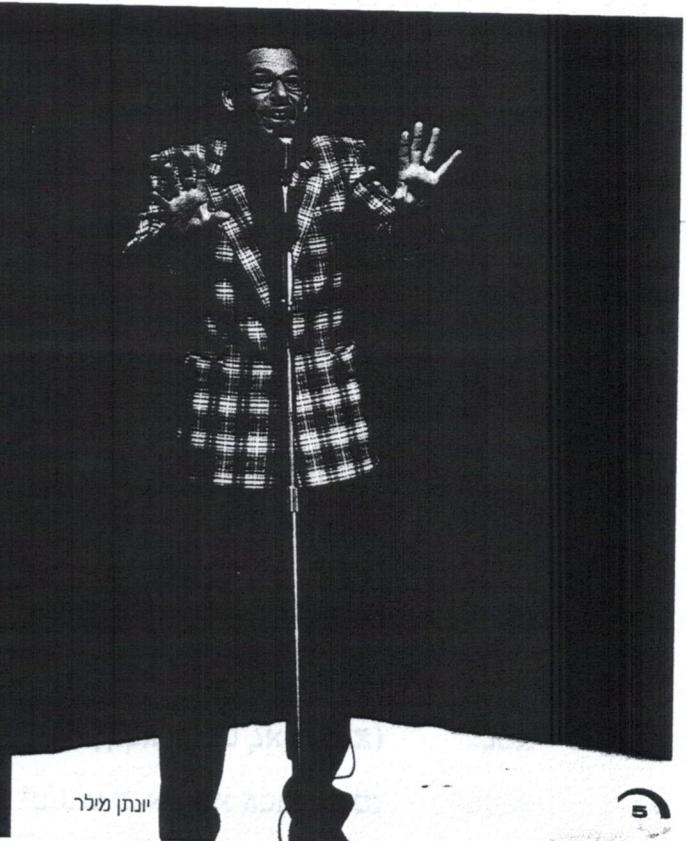
"שני השחקנים ורוני גפני השקיעו את מיטב כישרונם - יש הרבה
כישרין לכל אחד מהם". צבי גורן, אתר הבמה

"חוי' פינוי, מוכשר להפליא, יציר מעמדים מקוריים
יעפים. השחקנים עושים תפקידים מצוינים. אריה צ'רנו,
אנושי, חם, בלתי אמצעי ופגיע... יוסי עיני מגלה בכישרונו
תפקיד מושך. גם תפקיד המנהה של יונתן מילר עשוי
בקליות צינית... תפארה מקסימה של סבלונה ברגר"
דברה שפרא נמי, אגדת העיתונאים

"דוואט מרשימים של שני שחקנים אציליים... סאטירה
במבנה העמוק של המילה ומעשה תיאטרוני צנעה יפה..."
וובל בן עמי, עכבר העיר

"יוסי עיני מבrik... אריה צ'רנו מעולה...
יונתן מילר, מביא רוח של געורים, קלילות ושמחת חיים.
חווי' פינוי בימים בהרבה רגש... שירים שיפים כמותם כבר
לא נכתבים כהום. הצגה מופלאה, שנוגעת בלבו של כל
יהודי ישראלי. יצירה מעולה ונדירה באיכות הצגת.
ישגה לתיאטרון החאן הירושלמי".
עליס בליטנשטיין, ניוז 1

> משור ההצגה: כשעה 1-10 דקות (ללא הפסקה)

אולם תיאטרון החאן:
8, 9 בינואר בשעה 20:30

יונתן מילר

5

10. $\sqrt{2} \approx 1.414$, $\sqrt{3} \approx 1.732$, $\sqrt{5} \approx 2.236$.

עכבר העיר, סיון שדמן

"הטיקסט הנפלא, הדמויות הocabשות, התפוארת המינימליסטיות והאווריה ירושלמית במובן הטוב. כך הופך ייכוח פשומן על אותן אמות הטענה לדרמה בימתיות חזקה ומרגשת..."

הטיקסט הנפלא של יוסף בר יוסף נשאר חד ומדויק מז' שכתבו.

א' רנור משחק מעולה ועיניו כרגיל רציני, גדוש להתפרק, נחרץ וטראגי...

התפואורה והתלבושים ממצוינים. המינימליזם, האפרוריות והשימוש נאבן ירושלמי ובפטופוי מים פשוט מודיקיים. יחד עם הסאונד והמוזיקה הם יוצרים שיחזור תקופה באופן שמרנת הנדר את המכול. יפה במיוחד היכולות של המשתתפים (בעזרת הטקסט המצוי) ליציר את האשלה שלהם נמצאים באוויר הפתוח של ירושלים

האנטחטה הקומית-אטטירית בדמות השחקן השלישי בהצגה (יונתן מילר) מוסיפה מימד מרענן של סוריאליזם גל, וושפכת בעדינותות שמן למדורות...

"הנון של ראש העיר ירושלים" מצליחה להיות דרמה חזקה ומרגשת, סאטירה פוליטית מצלצת שלא עשוה חשבון לאף צד וגם נבירה הגונה בארכיאולוגיה האנושית של העיר ירושלים. המחזאי בר יוסף לא נפל למאלקודות הפופוליטיות והבחר עמדה מרוחקת ובמידה מסוימת מרוככת".

מזכיר ראשון ב- עמי פינגולד:

"...מזהה עם לא מעט חומר למחשבה נוכח הסוגיה החשובה והרלוונטיות שהוא מעלה. מה שחייב במקורה זה אינו רק המלים אלא היכולת לבטא ולהמחיש אותן על הבמה מבחינת הנושא החשוב מערכת היחסים בין אריה צ'רנر (ראש העיר) וヨוסי עני (האב השוכן). מבחינה זאת מיגעות להציג כל הלחמניות. בימי מסוגן ורגיש מואוד של רוני נינו הצליח להתמקד בעיקר, עם קצב, אוויה ויצוב תיאטרלי מעלה ומרשים של שני הטיפוסים, שניהם ביחד וכל אחד לחוד... מי שמעוני בתיאטרון 'אחר' בambilו החיבר-יצירתי – זה המקומ'."

ידיעות אחרונות, שי בר יעקב:

את החקידים מבצעים בחום ובשכנוו פנימי עמוק אRIA צ'רניא וויס עני, ואילו יונתן מילר מגלם בחן רב את תפקיד המנחה... רוני נינו ביים בעדינות ובתשומת לב לפרטים הקטנים על רקע התפוארה המסיבית של סבלנה ברגר, עם המושיקה התקופתי הנוטלגי שערק יורם רותם. התוצאה הסופית היא הצגה רוסלמית, קצת אחרת, המנסה להסתכל על בעיות השעה מתוך הסתכלות היסטורית אירונית, מרוחקת..."

אגודות העיתונאים, דבורה שפירא נמיר:

"...תפואורה מקסימה של סבטלנה ברגר העשוה שימוש מושכל לאבן אנדרטה הרובצת כבדה מעל העיר
ומורדת לבימה על תקן פודים לבחירת מלכת יופי.

רוני נינו, הבמאי, מוכשר להפליא. יצר מעדים מקוריים ויפים, כמו הסצנה של בחירת מלכת היופי
בירושלים.

שלושה השחקנים עושים תפקידים מצוינים. אריה צ'רנר, בנוסף לנוכחות הטבעית הענקית שלו, הוא
אנושי, חם, בלתי אמצעי ופגיע... יוסי עני מגם בכישرون תפקיד מורכב: הוא עריך עקשן ובוה בעט - נידף
ברוח. גם תפקיד המנחה של יונתן מילר עשוי בקלילות צינית..."

מקור ראשון, עלייס בליטננטל:

"יוסי עני מבריק בגילום הטיפוס של היהודי חדור האמונה... עני כובש את הקהל בגומחות הנאייה
שלו..."

אריה צ'רנר מעולה בראש העיר.. צ'רנר מחזין אנושיות מכמירה, שמדגישה עוד יותר את הניגוד הבלתי
ניתן לגישור בין האמונה והחילוניות.

יונתן מילר כמנחה התחרות, מביא רוח של געורים, קלילות ושמחה חיים,
רוני נינו ביום בהרבה רגש וזיקה לרגשות הנושא, והמוסיקה שערך נינו ממחזירה את הצופים לשנות
השנתיים עם השירים שיפים כמוותם כבר לא נכתבים כיום. הcli ישראליים שאפשר.

הציג מופלאה, שנוגעת בלבו של כל יהודי ישראל. טקסט נוקב, שלא רבים מעדים להביע כמוותו בקול.
יצירה מעולה ונדרה באיכות הزادת. הייג לתיאטרון החאן הירושלמי."

הארץ, מיכאל הנדלזלץ:

"אריה צ'רנר, ראש העיר, אנושי וחם... יוסי עני, האב השcool, מבצעים את תפקידיהם ברוב רגש."

אתיר הבמה, צבי גורן:

"שני השחקנים ורוני נינו הבמאי השקיעו את מיטב כשרונם - ויש הרבה כישרון לכל אחד מהם. צ'רנר,
בפשטות ובישירות של דיבורו... יוסי עני יוצר דמות מלאה ומצחית לבטא במשחקו כאב אמיתי."